

VRŠOVICKÝ

11/2023

HLASATEL

Sborový časopis Náboženské obce Církve
československé husitské v Praze Vršovicích

Milé sestry, milí bratři, proč chodíme do kostela? Nás, kteří se v něm každou neděli potkáváme, obvykle taková otázka ani nenapadne, nebo si řekneme: proč na takovou samozřejmost vůbec odpovídat? Ale co když se nás někdo jiný, v práci, v rodině, někdo známý zeptá: “Proč chodíš do kostela?”. V té chvíli možná zjistíme, že přece jenom potřebujeme nejdřív odpovědět sami sobě. Je to zvyk, radostná událost, nebo ji občas cítíme jako povinnost? Je vůbec nutné navštěvovat nějaké místo, sbor nebo kostel, abychom projevili svou křesťanskou víru? Mnozí lidé vnímají návštěvu náboženského obřadu nebo sakrálního prostoru jako spirituální zážitek, prožívají duchovní hudbu nebo určitou mystiku liturgického obřadu, a nebo se domnívají, že křesťanství je věcí morálky, kvůli které naopak chodit do kostela není zapotřebí. Nic proti tomu, ale pro věřícího člověka je to málo.

V raně křesťanské církvi nebylo důležité místo setkávání, ať už jím byla synagoga nebo větší dům sloužící k bydlení. Ve Skutcích 2,42-45 se dočteme: “Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. Všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné .. rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval.” To byly pilíře prvotní křesťanské církve, které dnes můžeme pojmenovat jako katecheze (poslouchali učení), společenství (byli spolu), eucharistie (lámali chléb), modlitba (modlili se) a diakonie (rozdělovali). Z toho je zřej-

mé, že základem křesťanství je především společenství. Dále také, že bohoslužba je naplňováním zvěsti evangelia a společného přiznávání se ke Kristu. Účastí na svátostném životě své církve člověk nejen vyznává, ale také přijímá.

Svátek a slavení při bohoslužbě znamená událost, kdy se necítíme sami. Ve společném vyznávání se můžeme vzájemně posilovat ve víře, v naději i v lásce a při společné modlitbě si připomínat, že svůj osud neneseme sami a nikdy nejsme opuštěni, ani Bohem, ani lidmi. A tak nejdříve vyznáváme své viny a svá selhání, litujeme jich a pak přichází Kristus. Nejprve v Božím slově a znovu je s námi ve společné modlitbě “kdekoliv shromáždí se dva nebo tři, tam já jsem vprostřed nich”. V přijímání eucharistie pak dochází k největšímu možnému prolnutí a přijetí Duha Kristova.

A konečně závěrečné vyslání znamená cestu do běžného života s jeho starostmi a těžkostmi. Tím končí slavnostní událost a pokračuje náš každodenní vztah k Bohu a k lidem. Protože nakonec nebudeme paradoxně dotázáni jak často a zda vůbec jsme chodili do kostela, ale na to komu jsme obrazně řečeno dali najíst, koho jsme oblékli a koho se ujali. Přesto se také, sestry a bratři, těším na další společné prožití svátku bohoslužby v našem Husově sboru!

Miroslav Exner

MODLITBA PATRIARCHY TOMÁŠE BUTTY ZA MÍR A POKOJ PRO IZRAEL

„Hospodine, prokaž dobro dobrým, těm, kdo mají přímé srdce! Ale ty, kdo uhýbají na křivolaké stezky, zažene Hospodin s pachateli ničemnosti. Pokoj s Izraelem!“ Ž 125,4-5

Bože, Stvořiteli a Otče nás všech!

V tomto čase zvláště naléhavě myslíme v modlitbách na biblickou svatou zemi, kde žil, působil a zemřel tvůj Syn Ježíš Kristus.

Místo pokoje, klidu a vzájemného lidského přátelství v duchu jeho učení lásky, tam znovu propukají boje a vzájemné střety.

Modlíme se za stát Izrael a jeho obyvatele, myslíme na oběti ozbrojeného útoku a válečného konfliktu. Sdílíme hlubokou bolest těch, kteří byli vystaveni vpádu, násilnostem a zajetí. Prosíme tě, aby lidé opustili pošetilou slepou nenávist, náboženský a politický fanatismus, nepřátelský hněv v myslích a srdcích, se kterým se dopouštějí na druhých zlých činů.

Modlíme se za další místa, kde lidé trpí násilím a válkou, zvláště myslíme na Ukrajinu.

Daruj všem lidem mír, ať zlo nevrší další zlo.

Tobě odevzdáváme své prosby za pokoj pro Izrael i celý svět a všechny své modlitby.

K tobě se obracíme modlitbou Ježíšovou: „Otče náš...“

NEDELE V LISTOPADU

31. neděle v mezidobí 5. listopadu

Hospodine, ty mě neopouštěj, nevzdaluj se ode mne, můj Bože, na pomoc mi pospěš, Panovníku, moje spáso! (Žalm 38, 22-23)

První čtení: Micheáš 3 5-12

Druhé čtení: 1. Tesalonickým 2, 9-13

Evangelium: Matouš 23, 1-12

32. neděle v mezidobí 12. listopadu

Jako kadidlo ať míří má modlitba k tobě, Hospodine, pozdvižení mých rukou jak večerní oběť. (Žalm 141, 2)

První čtení z Písma: Ámos 5, 18-24

Druhé čtení z Písma: 1. Tesalonickým 4, 13-18

Evangelium: Matouš 25, 1-13

33. neděle v mezidobí 19. listopadu

To, co s vámi zamýšlím, je výrok Hospodinův, jsou myšlenky o pokoji, nikoli o zlu. Budete ke mně volat a já vás vyslyším. Shromáždím vás ze všech pronárodů a ze všech míst. (Jeremjáš 29, 11.12.14)

První čtení z Písma: Sofonjáš 1, 7.12-18

Druhé čtení z Písma: 1. Tesalonickým 5, 1-11

Evangelium: Matouš 25, 14-30

Poslední neděle po svatém Duchu (Krista Krále) 26. listopadu

V reformačních církvích se tato neděle slaví jako Den Bible.

Hoden jest Beránek, ten obětovaný, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení na věky věků. (Zjevení 5, 12)

První čtení z Písma: Ezechiel 34, 11-16.20b-24

Druhé čtení z Písma: Efezským 1, 15-23

Evangelium: Matouš 25, 31-46

Iz 5, 1-7

Fp 3, 4b-14

ev. Mt 21, 33-46

NA VINICI PÁNĚ

Opět příběh – podobenství, ve kterém se významně uplatňuje jeden z důležitých blízkovýchodních atributů: vinice. Proč je v Bibli tolik řečí o vinici, vinařích, pěstování vína? Začíná to už v Genesi, Noe vychází z archy, začíná své budovatelské dílo obnovy země tím, že vysadí vinici. Vinice je znamením Boží milosti a přízně, na ní uzralé hrozny v jinak okolní často vyprahlé krajině s nedostatkem vody, jsou zárukou přežití. Vinice se ale také stává příčinou Noemova selhání. Noe se opije pod obraz vínem z hroznů, které vypěstoval, ve svém stanu se obnaží, důvod jeho nahoty je cudně zamlčen, nejspíš ale souvisí s nějakým nečistým druhem tělesného obcování, a po procitnutí si Noe svůj hněv za vyzrazené selhání vylévá na nejmladším ze synů na Chámovi, kterého prokleje. Protože však výklad této pasáže z knihy Genesis není v tuto chvíli na pořadu dne, omezím se na konstatování, že vinice je mnohokrát v Bibli uváděna v protikladech mezi požehnáním a prokletím. To je ostatně i případ slov Izajáše proroka z 5. kapitoly, která jsou nazývána jako Píseň o vinici. Podobným protikladným způsobem hovoří Bible i ve své poslední knize, ve Zjevení, kde také slovo o vínu a vinici souvisí se soudem: „Pošli svůj ostrý srp a sklíď hrozny na vinicích země, neboť víno dozrálo.“ Ježíš vinici jako atribut svých podobenství používá proto, že se jednalo o všeobecně známý, srozumitelný příklad. V hornické Ostravě slovo o pěstování vína

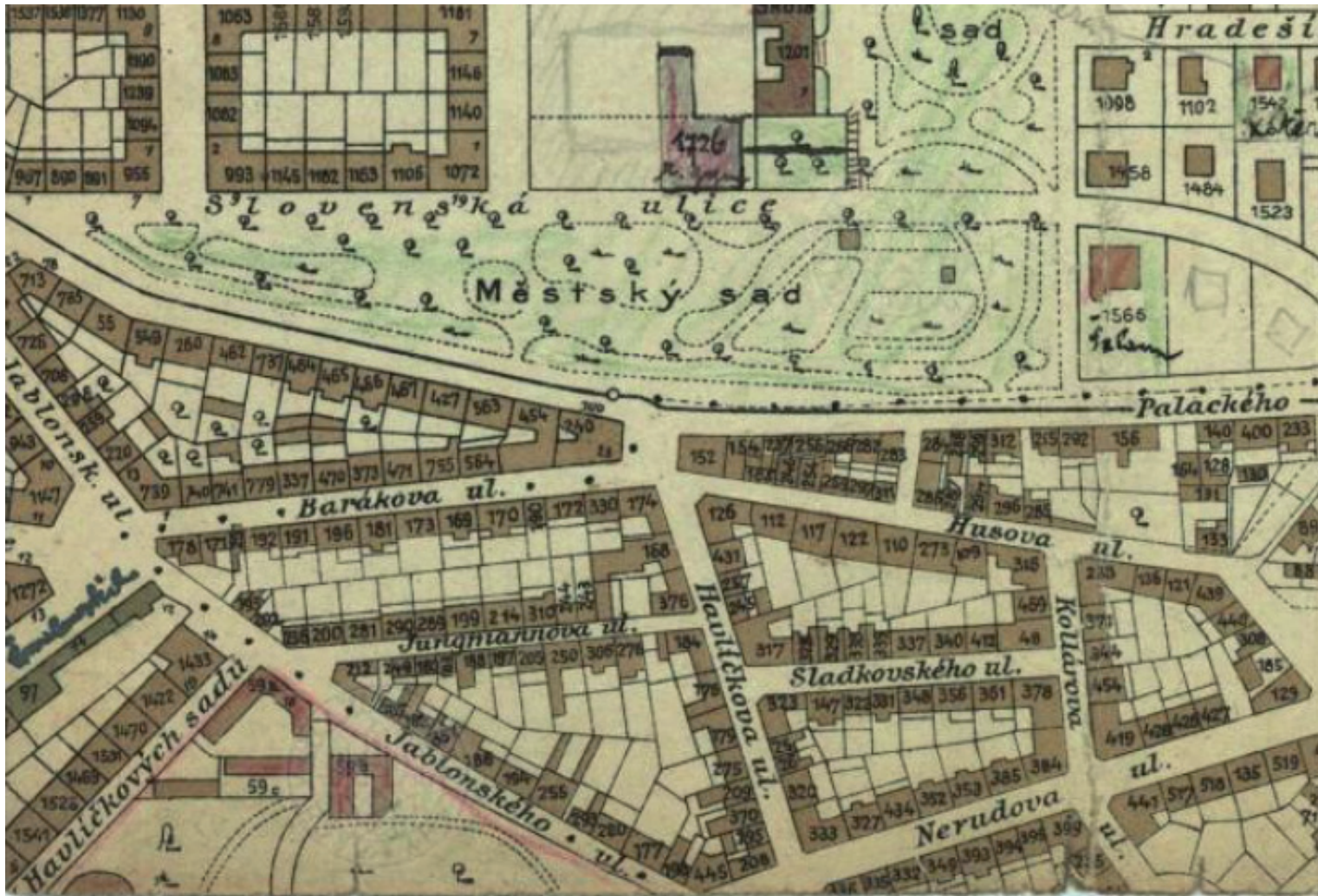
také nebude stejně rezonovat, jako lidem od Mikulova či Pavlova. Ježíšův úvod do podobenství je jasným ozvukem řečené prorocké Písně o vinici. Vinicí je Izrael a zápletka se točí okolo toho, že vinice nerodí dobré plody, ale odporná pláňata, za což ji stihne trest. Expozice podobenství je jiná. Odkaz na prorockou Píseň o vinici zachovává příměr vinice = Izrael. Ježíšova vinice ale nemá problém s neúrodou, nýbrž těmi, kdo se o vinici starají – její správci. Ti jsou příčinou hněvu majitele vinice, který si nárokuje její výnos, ale všichni ti, které ke správcům vinice pošle, jsou odmítnuti, přičemž dochází i k vrcholně extrémní situaci, ve které majitel vinice přijde o vlastního syna, jehož nehodní služebníci zabijí, aby si i za cenu vraždy jediného dědice pojistili svůj nárok na vinici, která jim zjevně stojí i za takový odporný skutek. Výklad podobenství najdeme v samotném biblickém textu. Nejprve Ježíš cituje z Žalmy 118 pasáž o kameni staviteli zavrženém, který se stává kamenem úhelným. Tato žalmická pasáž je jednou z nejvíc citovaných v Novém zákoně. Když Bible něco opakuje, naznačuje tím důležitost řečeného. Ježíš říká podobenstvím, že to, čeho se držíme a považujeme to za své, nám může být odňato a svěřeno jinému, který si toho bude víc vážit. Kámen staviteli zavržený, který se stává kamenem úhelným, je jasný odkaz na osobu Ježíše Krista. To, co mnohými bylo přehlíženo jako nicotné, marné, opomíjené,

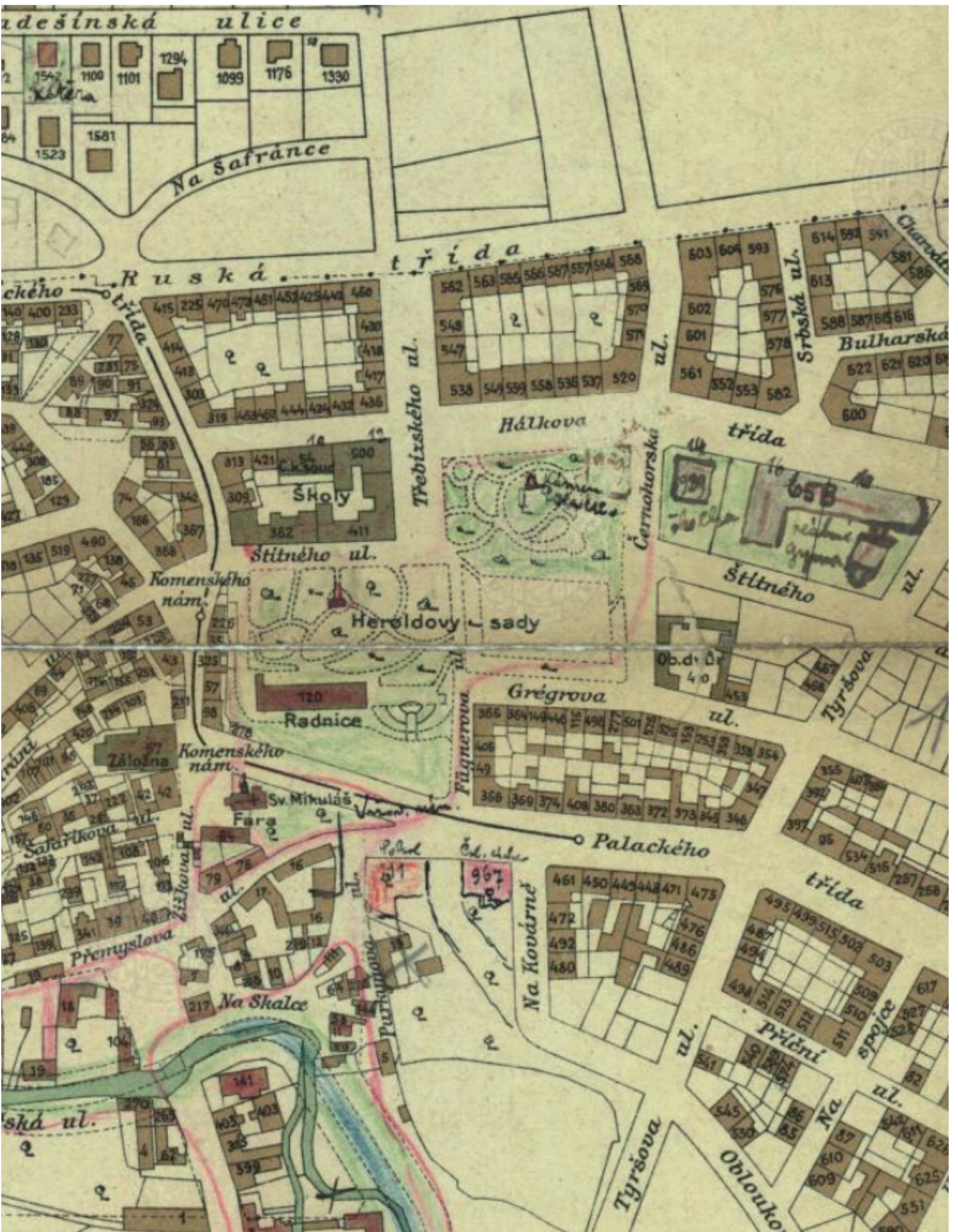
v budoucnu sehraje stěžejní roli. Stane se základním kamenem, ústředním klenákem, který vynáší oblouk klenby a drží ji uprostřed, aby se nezhroutila. Další výklad přináší autor evangelia. Říká, že velekněží a farizeové poznali, že Ježíš hovoří o nich, proto v nich narůstalo přesvědčení o tom, že je nezbytné nositele takového kritického poselství o nich zlikvidovat.

Přátelé, i toto Ježíšovo slovo cílí do našich řad. To není kritika my versus oni, kdy my jsme ti zbožní, spravedliví, poslušní, kteří vždy a za všech okolností stojí na straně Syna majitele vinice, my se pohoršujeme nad těmi zlovolníky, kteří stojí za jeho smrtí a výstražně nad nimi zvedáme obočí, jak si něco takového mohli dovolit. Připusťme si ve své vlastní zbožnosti, že teď jsme to my, kteří zadržujeme dobrý výnos vinice, do které jsme byli postaveni jejím majitelem. Už ne farizeové, velekněží, zákoníci – ti druzí, ale my jsme správci, nikoliv majiteli vinice. Chytli jsme se něčeho, za čím tušíme skvělý výnos. Výnos tak dobrý, že má moc zajistit nás na věčnost – to je vinice Hospodina zástupů. Bůh nás do ní postavil, abychom se radovali z jejích plodů, a my? Místo k obrazu Božímu – často pod obraz. Z vína se nedá ožrat, protože víno si vždycky, na rozdíl od piva, které bylo tuhé konsistence a dalo se nabírat lžící, pilo, takže opiti vlastním věřením, ale i tak přežraní tím, co jsme schopni do sebe vměstnat, do té míry, že místo radostného sdílení a prožívání přítomnosti v lásce k druhým, ve skromnosti, uměřenosti a střídmosti, chováme se jako kdysi Noe, když vystoupil z korábu, opitý ve víře, často vlastním dětem k pohoršení, místo k dobrému příkladu. To, že nás celníci a

děvky, předcházejí do Božího království, je slovo ze stejného ranku. Často jsme to my křesťané jako ty příslovečné žáby na pramenech, že následně ani my sami nepijeme k utišení žízně, a druhým ještě bráníme v tom, aby okusili, jak je Bůh dobrý. Zakopali jsme se úspěšně na pozicích své zbožnosti. Vystavěli ani ne zídky, ale hradby, opěrné valy, strážné věže okolo celého svého věření, a ukryti ve střílnách svých hradeb se strachem poměřujeme každého, kdo se pohybuje venku. Tady ten, to je lotr, tato – no o té vím svoje, na toho si dejte pozor, a s tou se ani nemá cenu bavit. Jsme zajatci vlastních představ, předsudků, hypotéz a falešných soudů, kdy to nejhorší, co se člověku ve víře může stát, je absence lásky. Málo lásky k sobě a stejně málo lásky k druhému člověku. Všechny ty řeči o lásce a pochopení rámované slovy: mám tě rád, rozumím ti, přijímám tě, ALE. A za všechna svá ALE vrstvíme negace, odsudky, důvody, kterými sami sebe usvědčujeme jako nelaskavé, necitlivé, nepřející a neradostné. Jestli nějaké ale je ve víře přípustné, tak ALE to, že Bůh je jiný, odlišný od všech našich představ o něm, od všech našich ALE. Podobný víc matce než otci, protože matka miluje dítě bezvýhradně, nepodmíněně, vždy na jeho straně. Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří nezahynul, ale měl život věčný. Nemyslím, říká apoštol, že bych již byl u cíle, anebo již dosáhl dokonalosti; běžím však, abych se jí zmocnil, protože mne se zmocnil Kristus Ježíš.

Kázání o XXVII. neděli po svatém Duchu 8. října 2023 v Husově sboru ve Vršovicích

VRŠOVICEMI PO STOPÁCH ČESKOSLOVENSKÝCH HUSITŮ

Pojďte procházkou starými Vršovicemi na místa, která jsou spojena se vznikem náboženské obce Církve československé husitské, která státní schválení získala 11. října 1923 a byla ustavena na shromáždění dne 30. října 1923. Průvodcem vám bude mapa starých Vršovic z roku 1923. QR kód obsahuje přímý odkaz na elektronickou podobu mapy, která se dá zvětšovat a posouvat. Další užitečnou pomůckou v elektronické podobě se vám může stát duální mapa Prahy v online podobě na adrese www.dveprahy.cz. Na pravé straně je současná podoba Prahy, v levé části si nastavte mapu z let 1920-1924. V mapě je i vyhledávání adres, ale pozor, musíte zadávat současnou podobu názvosloví místa, které hledáte. Například, pokud chcete najít dům č. p. 450 na někdejší Palackého třídě, musíte vědět, že tato ulice se dnes jmenuje Moskevská. Pro hledání názvů ulic použijte mapu otištěnou ve Vršovickém Hlasateli. Do vyhledávání v mapě na www.dveprahy.cz tedy zadáte Moskevská 450 a v duální mapě uvidíte obě místa. Přesnější je vyhledávání nikoliv podle orientačních čísel, která se v průběhu času měnila, jak domů přibývalo či ubývalo, ale podle čísel popisných, která zůstávají stejná po celou dobu, co stavba stojí. Klíčem úspěšného zvládnutí hry je správné ztotožnění názvů ulic z 20. let minulého století se současným pojmenováním. Pozor však, situaci značně komplikuje vznik tzv. Velké Prahy v roce 1922, kdy došlo k sloučení do té doby samostatných obcí a jejich přičlenění do obvodu Prahy. Řada ulic byla přejmenována, aby nedocházelo k duplicitám názvů, na mapách a v historických záznamech však mohou stále figurovat původní názvy. Hra obsahuje jednotlivá číselovaná zastavení 1 až 14. Místa však můžete navštěvovat libovolně, číselná řada nemá žádný vliv na to, jak máte postupovat. Nuže, bratři a sestry, vzhůru do starých Vršovic po stopách československých husitů.

ZASTAVENÍ 1

Stará sokolovna

Současná adresa: U staré sokolovny č.p 286/2

Prohlédněte si podobu původní sokolovny ve Vršovících. V její těsné blízkosti, v ulici tehdy zvané Tyršova (dnes U staré sokolovny) stával hostinec U Sokola. Zde se 1. dubna 1921 sešel přípravný výbor, kde se jednalo o propagaci k získání nových příslušníků ČČS a učiněny přípravy soupisu členů.

Kontrolní otázka: Jaká provozovna je dnes na tomto čísle popisném?

Bonus: Potěšte se nákupem v této provozovně.

ZASTAVENÍ 2

Hotel Servus

Současná adresa: U staré sokolovny č. p. 284/4

Vedle aktivních členů Sokola, se celá řada prvních členů ČČS rekrutovala také z ochotnických divadelních spolků. Ve Vršovících od roku 1892 působil nejstarší ochotnický divadelní spolek Bozděch. Ten se mimo jiných míst scházel ve společenském sále Ho-

telu Servus. Hotel přiléhal k budově sokolovny.

Kontrolní otázka: *Jak se jmenuje majitel provozovny, která sídlí na této adrese a jaká je jeho spojitost se současným Vršovickým divadlem MANA?*

Bonus: *Potěšte sebe a své blízké nákupem v jeho podniku. Nebudete litovat.*

ZASTAVENÍ 3

Restaurace U Vápenků

Původní adresa: Hálkova č. p. 456

Místa, kde se přípravný výbor k založení CČS scházel, se střídala podle toho, kde bylo zrovna otevřeno. Restaurant U Vápenků byl takovým místem dlouhou dobu. V kronice čteme: „Činnost výboru byla veliká, jak patrně ze zápisů z roku 1921 až 1923: byly pořádány tábory lidu, slavnosti, vydávány letáky atd.“

Kontrolní otázka: *Jak se dnes jmenuje Restaurace U Vápenků? (Nápověda: Dodnes funguje podle známého jména svého někdejšího provozovatele. Jedná se o jednu z nejvyhlášenějších vršovických hospod.)*

Bonus: *Dej si malé pivo na počest prvních příslušníků CČS.*

ZASTAVENÍ 4

Dvorana Evangelické církve metodické

Současná adresa: 28. pluku č. p. 484/15

V metodické modlitebně se konalo ustavující shromáždění náboženské obce CČS ve Vršovcích. 30. října 1923 ve dvoraně metodické církve od 20.00 za přítomnosti 193 členů a hostů. Shromáždění zahájil předseda rady starších v Nuslích bratr František Plechatý. Předsedou shromáždění byl poté zvolen bratr Zdeněk Bártl, jenž vzpomněl těch prvních pracovníků, kteří byli dne 1. dubna 1921 zvoleni do přípravného výboru a kteří bez prostředků a zkušeností konali těžkou průkopnickou práci.

Kontrolní otázka: *Na jaké křesťanské shromáždění můžete dnes na této adrese přijít?*

ZASTAVENÍ 5

První kancelář farního úřadu CČS ve Vršovcích

Původní adresa: Vinohradská č. p. 571/5 (neplést se současnou Vinohradskou ulicí)

V bytě bratra Josefa Kratochvíla v č. p. 571 sídlila první kancelář farního úřadu CČS. Úřadovalo se ve všední dny od 15.30 do 17 hodin.

Kontrolní otázka: *Uvedte příklad záležitosti, které byly v kompetenci řešení farního úřadu.*

Bonus: *Vyfoťte se před domem.*

ZASTAVENÍ 6

Heroldovy sady

Oblíbené místo, kde se scházejí obyvatelé Vršovic. 7. srpna 1925 se zde konal tábor lidu, na němž promluvili o současných náboženských poměrech v republice farář Janeš, metodický farář Dobeš a katecheta Bártl. Také místo, o kterém bylo uvažová-

HISTORICKÁ PROCHÁZKA

no, že zde bude stát Husův sbor. Po získání pozemku „Na Kovárně“ opuštěno bylo od projektu vypracovaného stavitelem Korbem jako kombinace sboru a domů činžovních v Heroldových sadech.

Kontrolní otázka: *Kdo byl farář Janeš? a jak se jmenovaly sady za socialismu?*

ZASTAVENÍ 6

Rozvinutí praporu

Místo: Letní cvičiště Sokola ve Vršovicích v Heroldových sadech

Slavnost rozvinutí praporu náboženské obce, při níž bohoslužby konal bratr katecheta Šimšík z Vinohrad proběhla 4. 7. 1926. Návrh praporu zhotovil bratr katecheta Bártl, prapor vyšila zdarma jedna sestra učitelka z Kladna. Stuhly vyšily sestry Bubeníková a Hrabáková, žerď věnoval br. Stronček.

Kontrolní otázka: *Co je dnes na místě bývalého cvičiště?*

ZASTAVENÍ 7

Biograf Vzlet

Současná adresa: Holandská č. p. 669/1

Václav Pejšek, který byl ochoten po výstupu z církve římskokatolické ujmouti se duchovní správy náboženské obce ve Vršovicích byl 12. dubna 1925 o Božím Hodu veličnočním bratrem biskupem Farským ve dvoraně biografu „Vzlet“ slavnostně instalován za velkého nadšení přečetného shromáždění. Důvod farářské instalace v biografu byly dobré vztahy mezi Sokolem a Československou církví, a také bratrská cena pronájmu. Původně plánovanou instalaci v tělocvičně Obecné školy chlapecké Farský odmítl. Prostor se mu zdál málo důstojný, navíc tělocvična byla příliš malá.

Kontrolní otázka: *Proč měli sokolové ve Vršovicích biograf?*

ZASTAVENÍ 8

Česká státní reálka a reálné gymnasium

Původní adresa: Hálkova č. p. 658

Laskavostí ředitele reálky pana Rybky byla propůjčena zpěvní síň ve školní budově ke konání bohoslužeb. Bohoslužby se zde konaly za hojné účasti lidu. Protože místnost v reálce stálým přibýváním členů ku bohoslužbám nedostačovala, požádal farní úřad ředitelství reálky o propůjčení kreslírny v prvním patře. Ve zpěvní síni konala se pak o nedělích odpolední loutková představení, jež se těšila u dětí veliké oblibě. 14. prosince 1930 byly konány poslední bohoslužby v reálném gymnáziu. Příští již byly slouženy v novostavbě Husova sboru.

Kontrolní otázka: *Jaký je současný název školy, která zde působí?*

ZASTAVENÍ 9

Štítného ulice

Původní adresa: Štítného ulice

Projděte se Štítného ulicí ve Vršovicích. Rada starších již od počátku se starala o získání

pozemku na stavbu budoucího sboru. Dne 29. listopadu 1923 podala žádost o prodej pozemku v ulici Štítného ve výměře 375 sáhů. Pozemek byl majetkem Občanské záložny ve Vršovicích. Kupní smlouva na pozemek sestávající ze tří parcel byla v úhrnné částce 200.000 Kč. Tím konečně praví se v zápise o schůzi rady starších z 5. prosince – "první platný krok k vybudování našeho sboru vykonán." Otázka postavení Husova sboru vstoupila v roce 1926 do nového stádia. Bratru patriarchovi Farskému, jenž kdysi působil na vršovické reálce jako římskokatolický profesor náboženství, nelíbily se ani plány sboru, ani zakoupené místo, a přál si pro Vršovice stavbu monumentálnější. Rada starších uznala tyto důvody a začala uvažovat o prodeji dosavadního pozemku v ulici Štítného a o koupi nového. Náčrtek na nový sbor předložil roku 1927 radě starších bratr inženýr Ladislav Bártl. Bylo nejprve nutno odprodat koupený pozemek v ulici Štítného, což se podařilo a pozemek byl prodán Bytovému družstvu veřejných zaměstnanců.

Kontrolní otázka: *Jaký je současný název někdejší Štítného ulice? Chtěli byste, aby Husův sbor stál zde?*

ZASTAVENÍ 10

Prádelna Anežky Křapáčkové

Původní adresa: Hálkova č. p. 572/4

Anežka Křapáčková rozená Fiedlerová, soukromnice, majitelka prádelny v Hálkově třídě nedaleko školy. Spolu s Martinem Zemanem, farářem v Nuslích, Janem Vaňkem, řídícím učitelem tamtéž, je uvedena jako jediná žena (z Vršovic) coby zakládající členka Církve československé. V kronice je její jméno uvedeno „pro trvalou paměť.“ Zemřela ve svých 67 letech, jejím pohřbívajícím farářem byl Jaroslav Krejčírek, farář v Mnichovicích, pozdější farář u sv. Václava na Zderaze, který v roce 1939 pohřbíval Jana Opletala.

Kontrolní otázka: *Farní správa u sv. Václava na Zderaze obstarávala křty novorozenců československého vyznání v Zemské porodnici u Apolináře. Kterého budoucího českého zpěváka v roce 1943 Jaroslav Krejčírek, farář na Zderaze, pokřtil?*

ZASTAVENÍ 11

Na Kovárně

Současná adresa: Na Kovárně č. p. 967/1

Pozemek „Na Kovárně“ byl zajištěn. Na kraji svahu v místě hlavní fronty příští stavby postavena tabule s nápisem „Staveniště Husova sboru“. Toho roku dal stavební odbor provést na pozemku sondy pro zkoumání půdy a její nosnosti. Výsledek nebyl příznivý: únosná půda (břidla) jest v hloubce průměrně 8 metrů pod úrovní chodníku hlavní třídy. To znamenalo, že bude nutno zapustiti betonové základy až do zdravé skály.

Kontrolní otázka: *Proč se tomuto místu říkalo „Na Kovárně“?*

ZASTAVENÍ 12

Slavnost položení základního kamene Husova sboru, neděle 22. září 1929

HISTORICKÁ PROCHÁZKA

Původní adresa: rozhraní ulic: Barákovy, Jablonského a Na Kozačce

V 9:00 vyšel průvod vedený školní mládeží, za ní následovaly družičky, krojová družina, alegorický vůz s kamenem s husitskými vojíny, duchovní, hosté s ostatními. Kámen umístěn na plochem voze, kolem kamene stáli v historických kostýmech bratři představitelé Husa, Žižky a Prokopa Holého, kolem vozu šly družičky, které držely z kamene splývající stuhu. Průvod s hudbou ubíral se ulicemi Barákovou, Havlíčkovou, Nerudovou, Kodaňskou kolem reálky, Tyršovou a Palackého na staveniště.

Kontrolní otázka: *Napiš současná jména ulic, kudy se průvod ubíral.*

Bonus: *Projdi ulicemi po stopách průvodu z místa zahájení až ke sboru.*

ZASTAVENÍ 13

Fotografie z průvodu

Původní adresa: Baráková ulice

Bonus: *Identifikuj místo, kde byla fotografie pořízena a nechej se tam vyfotografovat.*

ZASTAVENÍ 14

Slavnost zvonů

Původní adresa: staveniště Husova sboru, Palackého třída

5. října 1930 konala se „slavnost zvonů“. Od budovy reálky vyšel průvod v čele s br. patriarchou na staveniště sboru, kde byly zvony zavěšeny na zvláštním lešení tak, aby se jimi mohlo zvoniti. Tam zapěl pěvecký spolek „Smetana“ z Vršovic, následovaly bohoslužby br. patriarchy s promluvou, mezi níž vsunuto při vhodné stati zvonění.

Kontrolní otázka: *Identifikuj dle fotografie, ve které části novostavby Husova sboru byly zvony provizorně zavěšeny.*

Bonus: *Zapózuj na tomto místě jako Antonín Němota.*

Vršovický Hlasatel – časopis Náboženské obce Církve čs. husitské v Praze Vršovících. Vydává Husův sbor Praha 10 - Vršovice. Vedoucí redaktor David Frýdl. Příspěvky zasílejte poštou na adresu Husova sboru, Vršovické náměstí 1, Praha 10, 101 00 nebo elektronicky: info@husuvsbor.cz. Neprodejné – pro vnitřní potřebu církve. Vychází jednou měsíčně. K dostání na Farním úřadě. Cena dobrovolná, náklady na jeden výtisk 10Kč.